

[Brorsen.]

tallene, at de vil forhandle baade med Venstre og Konservative. Der er tilsyneladende, efter hvad de udtalte, næsten ingen Grænser for, hvor velvilligt stemt de er over for Oppositionen med Hensyn til denne Forhandling, og det er naturligvis glædeligt, at de har saadanne Tanker, men der er jo ikke det mindste i Vejen for, at disse Forhandlinger paa akkurat samme Vis kunde føres inden for et Folketingsudvalg, saaledes at man ikke behøvede at sende Sagen til Kommissionsbehandling.

Med Hensyn til Kommissionsforslaget i øvrigt vil jeg sige, at denne Kommission er jo ejendommeligt ved dette, at det udelukkende skal være Rigsdagsmænd, der skal sidde i Kommissionen. Det kan være, det er mig, der husker forkert, men jeg kender ingen Kommission af større Betydning, som udelukkende har bestaaet af Rigsdagsmænd. Man har da for det meste motiveret Nedsættelsen af en Kommission med, at det var en Nødvendighed i dette eller hint Tilfælde, at man tilkaldte en Del Mænd eller Kvinder, som ikke havde Sæde i Rigsdagen, men som det var af Betydning at faa i Tale. Men her skal det altsaa være lutter Rigsdagsmænd. 3 Ministre og 16 Rigsdagsmænd skal indtræde i denne Kommission, og det synes jeg, som sagt, er lidt ejendommeligt, for det bliver jo akkurat de samme Personer, som vilde være kommet til at behandle Sagen i Folketingsudvalg og Landstingsudvalg, der nu bliver Medlemmer af Forfatningskommissionen, og hvad der saa egentlig er vundet ved at sende Sagen i Kommissionen, er det ikke let at faa Øje paa.

De Opgaver, som Kommissionen skal forsøge at løse, findes omtalt i § 1, og det er altsaa Spørgsmaal om Ændringer i Grundlovens Forfatningsbestemmelser, særlig om Overgang til et Etkammerssystem, om Anvendelse af Folkeafstemninger og om Nedsættelse af Valgretsaldere. Jeg synes ikke, det er mere udviklede Spørgsmaal, end at man udmærket godt var i Stand til at behandle de Spørgsmaal her i Rigsdagen paa almindelig parlamentarisk Vis uden Nedsættelse af nogen Kommission. Vi mener, at hvis Regeringen vil have Forhandlinger ført herom, saa skal den fremsætte Forslag, og vi er altsaa ikke Tilhængere af, og jeg kan ikke tilraade, at man stemmer for Nedsættelsen af denne Kommission. Fra Venstres Side har den Betragtning jo gentagende været fremsat — for øvrigt ogsaa fra anden Side, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har været inde der-

paa, men jeg har i alt Fald sagt det, og der er ogsaa andre Venstremænd, der har sagt det, at det er særdeles uheldigt, hvis man alt for hyppigt beskæftiger sig med Ændringer i Landets Grundlov; og Statsministeren har her i Tinget for ikke saa længe siden egentlig givet denne Udtalelse sin Tilslutning. Alligevel lyder det lidt underligt, naar det kommer fra socialdemokratisk Side; især naar man tænker paa, hvilken Uro man fra den Side har søgt at skabe om Grundloven, der blev vedtaget i 1915, den Grundlov, som *de* ogsaa stemte for, og som de altid — navnlig paa det Tidspunkt, da den blev vedtaget, og et Par Aar derefter — har udtalt sig meget rosende om. Hele den Uro, der har været lige fra 1920, synes jeg ikke vidner om, at man i Socialdemokratiet har den samme Opfattelse som vi, at det er ikke videre heldigt alt for tit at røre ved Landets Grundlov.

Nu har det efter min Mening sin store Betydning, forinden disse Forhandlinger i Kommissionen skal føres for lukkede Døre, at Offentligheden faar en lille Smule at vide om, hvorledes og paa hvilket Grundlag man vil føre Sagen frem fra Regeringens Side i den Kommission, der skal nedsættes. Jeg mener, det er berettiget at nævne det her, da det jo ikke er saa uferdligt mange Aar siden, man fra Socialdemokratiets Side havde et Grundlovsforslag fikst og færdigt, som den højtærede Statsminister oven i Købet har skrevet en Pjece om — han skriver der om flere forskellige Ting, men dog navnlig om det parlamentariske Styre —, og han slutter med at skitsere næsten i Enkeltheder, hvorledes en Grundlov for Danmark skal se ud i Nutiden. Hvis det er saadan et Grundlovsforslag, vi skal have til Behandling i Kommissionen, synes jeg, det vilde være rart, om man kunde faa lidt at vide om det netop i Dag. Det var jo et meget radikalt Forslag; jeg skal naturligvis ikke komme ind paa at nævne de mange enkelte Paragraffer, men vil blot sige, at det mest karakteristiske ved dette Grundlovsforslag var, at Republikken skulde indføres her i Danmark. Fra socialdemokratisk Side var man jo for nogle Aar siden aldeles fast og sikkert overbevist om, at det var den eneste rigtige Vej at gaa: at afskaffe Monarkiet og indføre Republikken.

I en af Paragrafferne i dette Grundlovsforslag staar der, at Statsministeren, der skulde vælges for 1 Aar ad Gangen, samtidig skulde være Landets Præsident. Og der er mange, mange flere Ting, som det maaske i og for sig kunde have sin Interesse at faa